

WANDELEN IN WIJK AAN ZEE

Kijk voor meer wandelverhalen op [Westphilwandelt](https://www.westphilwandelt.nl)

Afstand: 8,5 km, maar zonder het Zeedorpenpad 5,73 km.

[Rondje Wijk aan Zee](#)

De duinen in

Als we aankomen rijden is het nog een beetje donker in Wijk aan Zee. Dat gebeurt niet zo vaak dat we voordat de zon opkomt al op de plaats van bestemming zijn. Snel de schoenen aan, zodat we op een mooie plek zijn als de zon zich laat zien. We staan vlakbij wandelkeuzepunt 43 geparkeerd en volgen vanaf daar de oranje pijlen. Het eerste stuk van de wandeling is niet zo indrukwekkend, maar het wordt al snel veel mooier.

Nog even achterom kijken naar het hek.

We wandelen het dorp uit langs caravans achter hoge hekken en komen uit bij de automaat van Provinciaal Waterbedrijf Noord-Holland (PWN) waar je een kaartje kan kopen om de duinen in te gaan. Wij zijn zelf in het bezit van een jaarkaart dus wij kunnen zo doorlopen.

Het is erg rustig in de duinen.

We wandelen het hek door en staan gelijk in de natuur. Er grazen hier Schotse hooglanders, maar in de eerst instantie zien we alleen maar hooglandermest. Vanaf dit punt volgen we de groene driehoekjes van PWN. Je kunt er ook voor kiezen om de oranje pijlen te blijven volgen, maar dan ben je veel sneller de duinen weer uit.

De lucht begint mooi roze te kleuren, maar om een foto van de zonsopkomst te maken moeten we ons omkeren en zien we de schoorsteenpijpen van Tata Steel, maar met zonsopkomst is alles mooi.

Uitzicht op Tata Steel.

Als we verder wandelen zien we verderop hooglanders liggen. Ze slapen nog. Aan één kant jammer want een foto van een hooglander is altijd leuk, maar aan de andere kant ben ik ook blij dat ze niet midden op het pad staan waardoor je nauwelijks afstand kan houden. Het is heerlijk rustig in de duinen en we genieten enorm van dit stukje natuur. We wandelen de duinen op en af. Je kunt hier niet verkeerd lopen, want alle zijweggetjes zijn verboden te betreden

Je kunt hier niet verdwalen.

Als vanzelf komen we bij een hek uit waar we de duinen weer verlaten. Hier pakken we de oranje pijlen weer op.

Heliomare en Jozeboko

We komen uit bij het terrein van Heliomare. Deze stichting ondersteunt volwassenen en kinderen met een beperking, zodat zij zo zelfstandig mogelijk kunnen leven. We wandelen over het grote terrein waar niets te fotograferen valt, maar straks mogen we langs de zee lopen, dus nemen we dit stuk op de koop toe.

JoZeBoKo is nu particulier bezit.

We komen uit bij een enigszins vervallen huis: de Joodse zee en boskolonie (JoZeBoKo). Het werd gebouwd in 1923 als vakantieoord voor Joodse kinderen uit arme Amsterdamse gezinnen. Er konden 150 kinderen verblijven.

Een Beach Battle

Gisteren waren we ook al op pad voor Wandelnetwerk Noord-Holland, maar deze wandeling konden we niet afmaken door een wegversperring. Ik ben ook bang dat we op

deze route blokkades tegenkomen, want vandaag wordt de Patina Beach Battle georganiseerd waarbij er over het strand wordt gefietst. Een deel van de fietsers gaan precies over het pad dat wij moeten inslaan en er zijn zandhopen op het fietspad aangebracht. Gelukkig kunnen we er langs en is er niet elke dag een Beach Battle.

Zo ziet een Beach Battle er uit.

Er staat een bord langs het pad, dat er blauwe zeedistels bloeien. We herkennen de distel wel, maar ze zijn nu niet meer blauw, maar geheel grijs. Als je deze wandeling in de zomer doet kun je de mooie bloemen bewonderen en wie weet zie je dan ook vlinders.

Abri

We komen uit bij het kunstwerk Abri. Deze gekantelde schelp is gemaakt door Madelon Hooykaas en Elsa Stansfield. Natuurlijk neem ik plaats bovenaan het trapje om te luisteren naar de branding. Het is grappig dat Adriaans stem heel hard klinkt wanneer hij in de richting van de schelp spreekt. Probeer het zelf maar eens.

Als je aan de bovenkant van de trap plaats neemt, kun je nog meer genieten van de geluiden van de zee.

Mijnstoelen

In de buurt van dit kunstwerk staan mijnstoelen, die uit de Noordzee zijn opgevist. Een mijnstoel is een karretje dat in de oorlog werd gebruikt om een zeemijn vanaf een schip de zee in te rijden. Daarna dient het als anker voor de zeemijn.

Mijnstoelen.

Tijdens het aanleggen van elektriciteitskabels naar de windmolens in juni 2022 zijn een zestal mijnstoelen gevonden in de Noordzee voor de kust van Wijk aan Zee.

Pollution Art

We wandelen achter de oranje pijlen aan een trap af. Naast de trap ontdekken we een kunstwerk, die geheel gemaakt is van afval. Dit kunstwerk staat symbool voor al het afval dat door de mens in de natuur terecht komt. Het is gemaakt door de kunstenaar Rik Hermans van strandafval, industrieel afval en restmaterialen van bedrijven uit de regio.

Pollution Art van kunstenaar Rik Hermans.

Na de trap, bij wandelkeuzepunt 49 volgen we de blauwe pijlen het strand op, maar eerst ontdekken we nog meer resten uit de tweede wereldoorlog en een muurschildering. Op de muurschildering staat: “Een schoon strand heb je zelf in de hand.”

Een mooie muurschildering met een boodschap.

Atlantikwall

Voordat we het strand oplopen fotograferen we een tetraëder. Dit zijn strandversperringen, die in de tweede wereldoorlog op de laagwaterlijn geplaatst zijn. Het was een onderdeel van de kustversperring in de Duitse Atlantikwall. De Atlantikwall was een meer dan 5.000 kilometer lange verdedigingslinie, die Nazi-Duitsland tijdens de Tweede Wereldoorlog langs de westkust in West-Europa heeft aangelegd ter voorkoming van een geallieerde invasie.

De tetraëder uit de Tweede Wereldoorlog.

Een tetraëder werd samengesteld uit drie staande en drie liggende balken, die met vier vlakken samen een piramide vormden. Ze waren bedoeld om een invasie van landingsvaartuigen tegen te houden. Op sommige koppen waren mijnen geplaatst. Op andere koppen stond een zogenaamde rompensnijder. De scherpe stalen uitsteeksels waren bedoeld om de onderkant van landingsvaartuigen open te snijden.

Na de oorlog zijn de meeste tetraëders voor de kust van Wijk aan Zee onder het zand verdwenen.

Langs de zee

Daarna mogen we eindelijk het strand op. Ook hier is de Patina Beach Battle aan de gang. We wandelen langs de finish en het startpunt en zien heel wat fietsers over het strand fietsen. Dat kan makkelijk in Wijk aan Zee want het strand is echt heel breed en het is ook nog eens vloed. Wij wandelen richting zee en kijken goed uit voor de fietsers als we oversteken.

Normaal mag je overdag tussen 9.00 en 19.00 uur niet over het strand fietsen, maar vandaag is er een uitzondering gemaakt voor de wedstrijd.

De voorste vrouw vangt de meeste wind.

De meeuwen en de drieteenstrandlopertjes trekken zich niets aan van al die fietsers op het strand. Ze zijn maar met één ding bezig en dat is eten. We genieten enorm van de strandlopertjes, die als opgevoerde speelgoedbeestjes langs de vloedlijn trippelen.

Drieteenstrandlopertjes.

Bij het Vliegerpad moeten we het strand weer af, maar natuurlijk wandelen we te ver omdat er geen wandelnetwerk Noord-Holland paaltjes in zee staan. Het is aan te raden om de app van Wandelnetwerk Noord-Holland te gebruiken, tenzij je het niet erg vindt om een stukje terug te wandelen.

Een Zee van Staal

Al snel hebben we de blauwe pijlen weer gevonden en wandelen we in de richting van het beeldenpark: “Een Zee van Staal”. We komen als eerste langs het beeld dat dit jaar geplaatst werd ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van het park.

Het kunstwerk “Sowing the Seeds” van Alphons Ter Avest.

De beelden van Een Zee van Staal liggen of staan tussen helmgras, bramenstruiken en zeldzame plantensoorten, tegen het overweldigende decor van de naastgelegen staalfabriek. Lieflijke duinflora wordt afgewisseld door metershoge stalen beelden, met op de achtergrond de rokende hoogovens en donkere ertsbergen.

Zie je dat kleine rode puntje? Dat ben ik. Zo kun je zien hoe groot de beelden zijn.

In het beeldenpark laten we de route even los. We klimmen langs een pad naar boven om de kunstwerken “White Rhythm” en “Esperanza” van dichtbij te zien en nemen plaats op een bankje om de kunstwerken van een afstand te observeren.

White Rhythm van Robert S. Erskine.

Ik vind de naam van één van de kunstwerken erg grappig. Het zijn vijf torens. Het werk heet: "Corus: Arie, Piet, Loes, Henk en Ludwig". Als eerbetoon aan de mensen die bij Corus hebben staan lassen, slijpen, vouwen en hijsen om het kunstwerk te realiseren.

De Comédie

*Vanaf een bankje kijk ik naar: Corus: Arie, Piet, Loes, Henk en Ludwig van Herbert
Nouwens.*

Ook de poort van het beeldenpark is prachtig. Als je meer wil weten over de beelden kun je iedere eerste zondag van de maand om 14.00 uur deelnemen aan de gratis rondleiding.

De Poort van Rudi van de Wint.

Paasduin

Na het beeldenpark volgen we de blauwe pijlen richting het centrum van het dorp, maar bij wandelkeuzepunt 47 wandelen we niet rechtdoor maar gaan de trap op het Paasduin op. Hier ontbreekt een paarse pijl naar rechts (ik heb het doorgegeven).

Vanaf het Paasduin hebben we een mooi uitzicht op Wijk aan Zee.

Op het Paasduin werden vroeger paasvuren ontstoken. Als we boven zijn hebben we een geweldig uitzicht op het dorp en zien we zelfs onze eigen auto staan. Bovenop het duin staat een oriëntatietafel, waarop staat aangegeven wat je allemaal kunt zien vanaf dit punt. Ook hier wandelen we langs een mijnstoel, een tetraëder en een bunker.

Nog een mijnstoel en een tetraëde.

We wandelen over de smalle paadjes en vragen ons af waar we nu weer uitkomen. Af en toe twifelen we welk pad we zullen nemen, soms volgen we een paarse pijl of de pijlen van het rondje Wijk aan Zee. Het maakt niet uit, want alle paadjes komen uit bij wandelkeuzepunt 45, waar je nog een extra lusje kunt maken.

Een klein vlonderpaadje.

Daarna vervolgen we onze weg richting wandelkeuzepunt 44. Daar komen we uit bij een mooi duinmeertje dat natuurlijk op de foto moet.

Een prachtig spiegelend duinmeertje.

Vanaf daar is het niet ver meer terug naar de dropsweide waar onze auto geparkeerd staat.

De dorpsweide met op de achtergrond het dorp.

Extra info

Nog eentje dan van een drieteenstrandloper.

Afstand: 8,5 km, maar zonder het Zeedorpenpad 5,73 km.

[Rondje Wijk aan Zee](#)

Wij deden een combinatie van de Blauwe route vanaf startpunt Wijk aan Zee, Themaroute WAZ en het Zeedorpenpad van het PWN. Het Zeedorpenpad is niet aangegeven op het kaartje van de route.

Voor deze wandeling, heb je een PWN-duinkaart nodig voor € 2,00 p.p. Wij parkeerden gratis bij De Dorpsweide tegenover de Spar: Verlengde Voorstraat 56, Wijk aan Zee.

De route start bij wandelkeuzepunt 43. Volg de oranje pijl richting 91 en blijf de pijlen volgen totdat je door het hek bent gewandeld. Vanaf daar de groene driehoekjes volgen door de duinen (dit staat niet aangegeven op het kaartje). Na ongeveer 2 kilometer wandel je door een hek het duingebied weer uit. Volg daarna weer de oranje pijlen naar wandelkeuzepunt 49. Vanaf daar volg je de blauwe pijlen naar 50, 51, 48 en 47. Op wandelkeuzepunt 47 ontbreekt een paarse pijl. Ga daar naar rechts de trap op. Daarna volg je de paarse pijlen naar 46, 45 een grijze pijl naar 44 en weer een paarse terug naar 43.

Meer wandelen in Noord-Holland:

www.wandelnetwerknordholland.nl